

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010243
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6422010243.3

Uznesenie

Krajský súd Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 12. februára 2026 o odvolaní obžalovaného A. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/ 40/2022 zo dňa 04. 06. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/40/2022 zo dňa 04.06.2025 boli obžalovaní C. D. a A. B. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný A. B. sám bol ďalej uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

na tom skutkovom základe že

obžalovaní C. D. a A. B.

dňa 09.03.2021 v čase okolo 14.15 h v Žiari nad Hronom, pri Lutilskom potoku, pod obchodným domom Kaufland, pri záhradkárskej oblasti, po predchádzajúcej slovnej hádke kvôli 10 Eurám, ktoré stratil C. D., napadli, E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. G. H. I. XXX/X, J. K. H., a to tak, že keď E. F. sedel na múriku, A. B. ho udrel päšťou do oblasti hlavy, následkom čoho spadol na zem, skotúľal sa do jarku, kde ho opakovane udierali päšťami a kopali nohami a kolenami do oblasti hlavy a hrudníka, následne sa E. F. podarilo ujsť z jarku na miestnu poľnú cestu, kde ho udrel rukou C. D., pričom spadol na zem a opäť ho obaja viackrát kopali a udierali rukami do tela a do oblasti hlavy, pričom mu spôsobili zranenia - pomliaždenie povrchových mäkkých tkanív hlavy v čelovej oblasti, pomliaždenie v oblasti ľavej očné s krvnou podliatinou, zlomeninu rebier VI. - VIII. vľavo s pohmatovou bolestivosťou strednej tretiny hrudníka v priebehu vonkajšej lopatkovej čiary, pomliaždenie pravého pleca s krvnou podliatinou a odreniny chrčta v oblasti lopatiek, s dobou liečenia 4 týždne, počas ktorých pociťoval bolesť najmä v oblasti hlavy a hrudníka,

obžalovaný A. B.

dňa 09.03.2021 v čase približne o 15.00 h za obchodným domom D. F. J. K. H., pri záhradkách, napadol príslušníka Policajného zboru, služobne zaradeného ako referenta s územnou a objektovou

zodpovednosťou na Obvodnom oddelení Policajného zboru v J. K. H., K. A. H., nar. XX.XX.XXXX, ČOZ: XXX XXX a to tak, že nstržm. A. H. spolu so stržm. A. L., ČOZ: XXX XXX, v rámci výkonu služby boli stálou službou Obvodného oddelenia Policajného zboru Žiar nad Hronom, dňa 09.03.2021, v čase o 14.27 h vyslaní na preverenie oznámenia k záhradkám za obchodný dom D. F. J. K. H., kde mal byť fyzicky napadnutý E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. I. XXX/X, J. K. H., pričom po príchode na mieste sa nachádzali A. B., C. D., E. M. a zranený E. F., následne obaja príslušníci Policajného zboru pristúpili k zranenému E. F. a všetkých zúčastnených vyzvali, aby zotrvali na mieste za účelom podania vysvetlenia, pričom keď stál K. A. H. tvárou oproti C. D., tak náhle medzi nich vstúpil A. B., ktorého K. A. H. odsunul na vzdialenosť vystretej ruky a vyzval ho, aby dodržiaval odstup, na čo A. B. zovrel ruky v päšť a udrel K. A. H. do oblasti hrudníka, potom sa A. B. opäť približoval k nstržm. A. H. a mal ruky zovreté v päšť, nstržm. A. H. dvakrát udrel do oblasti tváre A. B., ktorý spadol a spolu so stržm. A. L. mu založili putá.

Za toto konanie okresný súd obž. A. B. podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 37 písmeno, písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon úhrnného trestu odňatia slobody podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 roky.

Obžalovanému C. D. podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, v spojitosti s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil vo výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. OT/26/2021 zo dňa 09.05.2021, právoplatný dňa 09.05.2021, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal z obžalovaných odvolanie len obžalovaný A. B. a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný nesúhlasil v napadnutom rozsudku s výrokmi o vine a treste. Podľa jeho názoru prvostupňový súd skutkové zistenia, na ktorých založil odsudzujúci rozsudok, odôvodnil nelogicky a obžalovaný nesúhlasí ani s právnymi úvahami prvostupňového súdu, na ktorých je založený odsudzujúci rozsudok. V tomto smere konaním obžalovaného pri prvom skutku obžaloby neboli naplnené všetky, t. j. formálne a materiálne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, v súbehu s prečinom výtržníctva spáchaného formou spolupáchateľstva.

Súd prvého stupňa mal k dispozícii niekoľko verzií skutku od obžalovaných, poškodeného a svedkyne A., ktorú obhajoba považuje za významnú. Svedkyňa počula ženský hlas, ktorý kričal „Andrej prestaň, prestaň ho biť, neskáč mu po hlave, nebi ho po hlave, Andrej prestaň, veď ty si ho zabil“. Z toho je zrejmé, že volala na obžalovaného C. D., A. B. nemal nijaký zásadný dôvod sa k celej veci angažovať.

Ku skutku 2) obhajoba poukázala na rozpory vo výpovediach a vyjadreniach poškodeného A. H., ktoré rozpory neboli odstránené ani po jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní. V tomto smere obhajoba porovnávala výpoveď poškodeného s úradným záznamom zo dňa 09.03.2021, s trestným oznámením dňa 10.03.2021 a s podanou obžalobou. Na základe tohto vyhodnotenia obhajoba považuje poškodeného ako policajta za nedôveryhodnú osobu, ktorá by bola schopná hodnoverne opísať priebeh skutku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní okrem iného diametrálne odlišne od poškodeného opísal priebeh skutku, keď chcel zabrániť fyzickej konfrontácii medzi poškodeným a obžalovaným C. D.,

snažil sa medzi nich vstúpiť, ale zakopol a pádu na zem zabránil tak, že sa chytil poškodeného. Opis časti tohto skutku poškodeným skôr nasvedčuje tomu, že poškodený len využil príležitosť udrieť si do obžalovaného.

Ďalej obhajoba poukázala na správanie sa poškodeného po skutku, keď poškodený dňa 03.08.2023 na parkovisku pred supermarketom Tesco v Žiari nad Hronom v čase o 13.34 hod. kontaktoval obvineného A. B. (č. I. 6 odvolania obžalovaného). Odo dňa, keď sa stal prejednáváný skutok, bol obžalovaný A. B. predmetom pretrvávajúceho prenasledovania a perzekúcie zo strany niektorých príslušníkov Policajného zboru v J. K. H. vo forme opakovaných kontrol totožnosti a pokrikovania na obžalovaného B.. V tejto súvislosti obhajoba vysvetlila, ako sa má správať policajt, vrátane použitia donucovacích prostriedkov a ich primeranosti. Vo vzťahu k výroku o vine obhajoba konštatovala, že nebolo preukázané, že by obžalovaný B. chcel spôsobom uvedeným v tomto Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom alebo by vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že by bol s tým uzročený.

Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a nad všetky pochybnosti preukázané, že obžalovaný B. naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, výtržníctva a útoku na verejného činiteľa. Súčasne obhajoba ozrejmila zásadu „ultima ratio“, ktorú súdna prax chápe ako zásadu pomocnej úlohy trestnej represie. V tejto veci obžalovaný B. opakovane vyhlásil, že dané skutky nespáchal.

Pokiaľ ide o uložený úhrnný trest odňatia slobody, tento sa obžalovanému A. B. javí ako neprimeraný a to najmä s prihliadnutím na časové obdobie od spáchania skutku, t. j. viac ako 4 roky. V tejto súvislosti obhajoba v závere odvolania poukázala na vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k dôvodovej správe k legislatívnemu návrhu Trestného zákona ohľadne dĺžky skúšobnej doby podmienkových trestov a účelu trestu.

Z uvedeného dôvodu navrhla, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

V trestnej veci A. B. a spol. odvolanie podal ústne do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2023 aj prokurátor okresnej prokuratúry a to proti výroku o treste obžalovaného A. B. v jeho neprospech, ktoré aj písomne zdôvodnil. V úvode odvolania prokurátor vysvetlil obsah ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za akých podmienok môže súd uložiť podmienkový trest odňatia slobody neprevyšujúci 3 roky, pričom vo vzťahu k obžalovanému B. konštatoval, že vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho doterajší život nebolo namieste ukladať podmienkový trest odňatia slobody. V tejto súvislosti zdôraznil, že dôležitou okolnosťou, na ktorú je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, je osoba páchatel'a, pričom podľa prokurátora je obžalovaný A. B. recidivista úmyselnej trestnej činnosti, pričom v registri trestov má evidovaných 14 záznamov za rôznu trestnú činnosť, za spáchanie ktorej mu boli opakovane ukladané aj nepodmienené tresty odňatia slobody. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je u neho namieste preferovať skôr represívny charakter trestu, pretože len jeho separáciou od spoločnosti v rámci výkonu trestu odňatia slobody je možné zabezpečiť účel trestu a ochranu spoločnosti.

V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom prvostupňového súdu, prokurátor je toho názoru, že je namieste zároveň uložiť obžalovanému aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a to pri v súčasnom uložení obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Uložené obmedzenia považuje za nevyhnutnú podmienku pre zabezpečenie ochrany spoločnosti pred ďalším protiprávnym konaním obžalovaného A. B.. V tejto súvislosti prokurátor poukázal aj na závery znaleckého posudku číslo 83/2021 vypracovaného A. N. O., znalkyňou z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, z ktorých najmä vyplynulo, že obžalovaný A. B. bol v čase spáchania skutku v stave ľahkej opitosti jednoduchého rázu, jeho ovládacie schopnosti boli ľahko a forenzne nevýznamne znížené. V stavoch opitosti je u neho prítomné problémové správanie v zmysle zvýšenej dráždivosti, konfliktnosti, impulzivity, slovnej a fyzickej agresivity pri oslabených racionálnych zábránach. U obžalovaného je oslabená vôľa aj motivácia abstinovať, nie je však ešte prítomné také štádium závislosti a taká degradácia osobností, že by boli úplne vymiznuté.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 až 14 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia, alternatívne obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, pri súčasnom uložení obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu sa pridrižoval podaného odvolania okresného prokurátora, z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť trest úhrnný vo výmere 12 až 14 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia, alternatívne navrhol uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného uloženia obmedzení podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného toto navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na dôvodoch ich odvolania, z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Ďalej poukázal na to, že od spáchania skutku uplynula dlhšia doba, je to 5 rokov, obžalovaný počas tejto doby sa nedostal do rozporu so zákonom, tak isto počas tejto doby nie je preukázané, že by požíval alkoholické nápoje. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora navrhol toto zamietnuť. Z uvedeného dôvodu v dnešnej dobe ukladať obžalovanému nepodmienený trest alebo protialkoholické liečenie ústavnou formou by bolo neprimerane prísne.

Obžalovaný A. B. sa na verejné zasadnutie nedostavil, doručenie mal riadne vykázané 15.01.2026 a jeho obhajca krátkou cestou doručil súdu súhlas obžalovaného s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu bolo verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti obžalovaného.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora okresnej prokuratúry nie sú dôvodné.

V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami uvedenými v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zřejmé, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. V tomto smere obžalovaného usvedčovali výpovede poškodeného E. F., svedkyne E. M., svedkov príslušníkov PZ A. H. a A. L. a výpoveďou obžalovaného C. D. z prípravného konania, ktorý uviedol, že A. B. naozaj kričal na poškodeného F. že „ty žebrák, ty ma ideš okrádať?“. Ciling poškodenému vravel, aby dal tých 10 eur a popri tom ho začal biť. Najprv mu dal facku, načo Igor (poškodený) spadol dozadu cez múrik a skotúľal sa do jarku. Obžalovaný B. podišiel k nemu a začal ho udierať kolenami a päťami, aj do hlavy, aj do tela. Cilinga sa snažil od poškodeného odtrhnúť, ale ten bol ako nepríčetný. Výpovedi obžalovaného D. zodpovedala aj výpoveď poškodeného E. F., ktorý potvrdil, že ako prvý ho udieral Ciling a to rovno do tváre, spadol z múrika do jarku, kde ho začali biť a skákať po ňom zvrchu.

Výpovediam poškodeného, svedkov a obžalovaného D. zodpovedali aj závery znalca z odvetvia súdneho lekárstva A. A. O. P., Q.. A., uvedené v znaleckom posudku číslo X/XXXX, kde podrobne popísal jednotlivé zranenia poškodeného E. F., ktoré vznikli pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, pričom sa mohlo jednať o údery rukou zovretou v päť, či kopnutia nohou obutou v pomerne elastickej obuvi, prípadne aj kolenom, vrátane možnosti aj údermi iných tupohraných predmetov ako sadrou, trekíngovou obuvou, či športovými teniskami.

Vzhľadom na ustálený skutkový stav týkajúci sa prvého skutku okresný súd potom konanie obžalovaného A. B. správne právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaného rovnako formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keďže spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného.

Zo skutku právne kvalifikovaného ako útok na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovaný A. B. sám usvedčovaný poškodeným A. H., svedkyňou A. L. a čiastočne aj výpoveďou svedkyne E. M. z prípravného konania. V prípade tohto skutku obhajoba napadla vierohodnosť osoby poškodeného policajta A. H., ktorého výpoveď vyhodnotila ako svedeckú výpoveď nespôsobilú objektívne a nezaujato vo veci vypovedať. S týmto záverom obhajoby sa krajský súd nemohol stotožniť, keďže výpoveď poškodeného korešpondovala s výpoveďou svedkyne A. L. a čiastočne i svedkyňou E. M.. Súd mal preukázané napríklad z výpovede obžalovaného D., že obžalovaný B. v čase skutku bol pod vplyvom návykovej látky a že sa správal agresívne. Napriek tomu, že sa k spáchaniu skutku útoku na policajta nepriznal, na hlavnom pojednávaní uvádzal, že ho policajt H. mal dobiť, odvolací súd tejto jeho výpovedí neuveril vzhľadom na dôkaznú situáciu a osobu obžalovaného B., ktorý opakovane páchal trestnú činnosť. Krajský súd tieto tvrdenia obžalovaného musel vyhodnotiť ako účelové, ktoré ho mali zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum. Z uvedeného dôvodu na ne neprihliadol.

Okresný súd v tomto smere správne ustálil skutkový stav a konanie obžalovaného A. B., potom správne právne kvalifikoval ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Krajský súd sa so závermi prvostupňového súdu pri oboch skutkoch plne stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje (str. 4 až 14 napadnuté rozsudku).

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému A. B., keď pri jeho ukladaní prihliadol ku všetkým skutočnostiam, na ktoré bol povinný podľa zákona prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. Obžalovaný sa v minulosti dopustil opakovane trestnej činnosti, v registri trestov má 14 záznamov, naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 0T/65/2022 zo dňa 06.10.2022, právoplatným dňa 06.10.2022 a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so skúšobnou dobou 2 roky, v ktorej sa osvedčil. Obžalovanému za jeho konanie z najprísnejšie trestných činov podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bolo možné ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 1 až 5 rokov. Pri ukladaní trestu obžalovanému mu súd priznal 2 priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, t. j. spáchanie viac trestných činov a že už v minulosti bol za trestné činy odsúdený, pričom nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti zmysle § 36 Trestného zákona. Po vyhodnotení osoby obžalovaného A. B. a s prihliadnutím na jeho doterajší život, ako aj okolnosti prípadu a mieru jeho účasti na spáchaní trestného činu, dobu spáchania trestného činu a spôsobený následok, aj odvolací súd dospel k záveru, že výmera trestu 18 mesiacov odňatia slobody, s určením dlhšej skúšobnej doby v trvaní 3 troch rokov, bude pre obžalovaného dostatočným a primeraným trestom, ktorý zodpovedá požiadavkám pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Z uvedeného dôvodu sa krajský súd nestotožnil s odvolacími námietkami prokurátora okresnej prokuratúry a na tieto neprihliadol.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora ako nedôvodné zamietol. Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.